

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) NUTARTIS

2016 m. rugsėjo 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalis ir 94 straipsnis — Pakankamos informacijos apie pagrindinės bylos faktines ir teises aplinkybes ir priežasčių, kodėl būtina atsakyti į prejudicinį klausimą, nenurodymas — Akivaizdus nepriimtumas“

Byloje C-322/15

dėl *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) 2015 m. balandžio 22 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. birželio 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Google Ireland Limited,

Google Italy Srl

prieš

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni,

dalyvaujant

Filandolarete Srl,

Associazione Confindustria Radio Televisioni,

Federazione Italiana Editori Giornali (FIEG),

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Google Ireland Limited* ir *Google Italy Srl*, atstovaujamos advokatų M. Siragusa, S. Valentino ir F. Marini Balestra,

— *Associazione Confindustria Radio Televisioni*, atstovaujamos advokatų C. San Mauro ir G. Rossi,

* Processo kalba: italų.

- *Federazione Italiana Editori Giornali (FIEG)*, atstovaujamos advokatų M. Anecchino ir C. Palmieri,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* S. Varone,
- Europos Komisijos, atstovaujamos V. Di Bucci ir E. Montaguti,

atsižvelgęs į tai, kad išklausius generalinį advokatą nuspręsta priimti sprendimą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 56 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Google Ireland Limited* ir *Google Italy Srl* ginčą su *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni* (Ryšių reguliavimo institucija, toliau – AGCOM) dėl pastarosios sprendimo išplėsti pareigos teikti sisteminę finansinių duomenų deklaraciją (toliau – IES) taikymą reklamos internete bendrovėms ir bendrovėms, kurių buveinė užsienyje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsnyje „Prašymo priimti prejudicinį sprendimą turinys“ nurodyta:

„Be Teismui pagal procesą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikiamų klausimų, prašyme priimti prejudicinį sprendimą:

- a) trumpai išdėstomas ginčo dalykas ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiančio teismo nustatytos reikšmingos faktinės aplinkybės ar bent jau išdėstomi faktai, kuriais grindžiami klausimai;
- b) pateikiamas nacionalinių nuostatų, kurios nagrinėjamu atveju galėtų būti taikomos, turinys ir prirėikus reikšminga nacionalinė teismų praktika;
- c) išdėstomos priežastys, paskatinusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantį teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir jo nustatytas ryšys tarp šių nuostatų bei pagrindinėje byloje taikomų nacionalinės teisės aktų.“

Italijos teisė

- 4 2012 m. gegužės 18 d. *Decreto-legge n. 63, recante Disposizioni urgenti in materia di riordino dei contributi alle imprese editrici, nonché di vendita della stampa quotidiana e periodica e di pubblicità istituzionale* (Dekretas įstatymas Nr. 63 dėl skubių nuostatų, susijusių su įmokų leidykloms restruktūrizavimu, dienraščių bei periodinių leidinių pardavimu ir institucine reklama, toliau – Dekretas įstatymas Nr. 63/2012), kuriuo buvo iš dalies pakeistas 1997 m. liepos 31 d. *legge n. 249, Istituzione dell’Autorità per le garanzie nelle comunicazioni e norme sui sistemi delle telecomunicazioni e radiotelevisivo* (Įstatymas Nr. 249, kuriuo įsteigiama Ryšių reguliavimo tarnyba ir

nustatomos telekomunikacijų ir radijo bei televizijos transliavimo taisyklės) 1 straipsnio 6 dalies a punkto 5 papunktis ir reklamos, transliuojamos per radiją ar televiziją ar skelbiamos dienraščiuose ar periodiniuose leidiniuose, internete ir kitose stacionariose ar mobiliose skaitmeninėse platformose, bendrovės buvo įpareigos registruotis Ryšių operatorių registre (toliau – ROC).

- 5 Dekretu įstatymu Nr. 63/2012 taip pat buvo iš dalies pakeista *decreto legislativo n. 177 – Testo Unico dei Servizi di Media Audiovisivi e Radiofonici* (Įstatyminis dekretas Nr. 177 dėl Bendrojo teksto, reglamentuojančio audiovizualinės ir radijo žiniasklaidos paslaugas) 43 straipsnio 10 dalis ir prie bendrų integruotos ryšių sistemos pajamų taip pat buvo priskirtos pajamos iš reklamos internete ir įvairiose platformose, taip pat tiesioginės, įskaitant pajamas, gaunamas per paieškos sistemas, socialinius ir dalijimosi tinklus.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 6 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad dėl nurodytų teisės aktų pakeitimų AGCOM manė būtina išplėsti pareigos teikti IES taikymą reklamos internete bendrovėms ir bendrovėms, kurių buveinės užsienyje. Todėl 2013 m. birželio 25 d. ji priėmė sprendimą Nr. 397/13/CONS, kuriuo prie operatorių, kuriems nustatyta pareiga teikti IES, priskyrė reklamos internete ir kitose stacionariose ar mobiliose skaitmeninėse platformose bendroves (2 straipsnio 1 dalies e punktas) ir asmenis, gaunančius pajamas nacionalinėje teritorijoje, net jeigu šios pajamos apskaitytos bendrovių, kurių buveinės yra užsienyje, balansuose (3 straipsnio 5 dalis).
- 7 Tą pačią dieną AGCOM priėmė Sprendimą Nr. 398/13/CONS, kuriuo iš dalies pakeitė nuostatas dėl ROC. Šiuo sprendimu registruotis ROC buvo įpareigos nacionalinės reikšmės spaudos agentūros, audiovizualinės ar radijo žiniasklaidos paslaugų ir su jomis susijusių interaktyvių paslaugų ar sąlyginės prieigos paslaugų teikėjai, siekiant priderinti šios kategorijos veiklą prie nurodytos Sprendime Nr. 397/13/CONS.
- 8 AGCOM iš esmės mano, kad abi informacijos surinkimo sistemos (IES ir ROC) yra tarpusavyje glaudžiai susijusios ir abiem jomis tenkinamas poreikis suteikti jai išsamią informaciją apie ryšių sektoriaus operatorius, kad ji galėtų vykdyti savo funkcijas.
- 9 Manydamos, kad Sprendimas Nr. 397/13/CONS neteisėtas, kiek teikti IES įpareigojamos internete veiklą vykdančios reklamos bendrovės, kurių buveinė yra užsienyje, *Google Ireland* ir *Google Italy* padavė skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, prašydamos iš dalies panaikinti nurodytą sprendimą. Pareiškėjos taip pat nacionalinio teismo prašė pripažinti jų teisę nebūti priskirtoms prie subjektų, privalančių teikti IES.
- 10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo abejonių dėl minėto sprendimo ir su juo susijusių tam tikrų nacionalinio įstatymo nuostatų atitikties SESV 56 straipsniui.
- 11 Šiomis aplinkybėmis *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal SESV 56 straipsnį draudžiama taikyti AGCOM sprendimą Nr. 397/13/CONS ir susijusias nacionalinio įstatymo nuostatas, kaip jas aiškina ši institucija, pagal kuriuos operatoriai, kurie, nors ir nepatenka į šį sektorių reglamentuojančio nacionalinės teisės akto [(Bendrojo teksto, reglamentuojančio audiovizualinės ir radijo žiniasklaidos paslaugas)] taikymo sritį (nagrinėjamu atveju – nacionalinis operatorius, kuris tik teikia paslaugas pagal Airijos teisę įsteigta tai pačiai grupei priklausančiai bendrovei, kuri nėra įsisteigusi nacionalinėje teritorijoje ir nevykdo jokios veiklos įdarbinusi samdomus darbuotojus), įpareigojami pateikti sudėtingą [IES] (būtinai parengtą pagal Italijos apskaitos standartus), susijusių su Italijos vartotojams teikiamomis paslaugomis, siekiant

apsaugoti konkurenciją, tačiau šios paslaugos būtina susijusios su kitomis įvairiomis ir siauresnėmis minėtos institucijos funkcijomis, kurias ji vykdo siekdama apsaugoti pliuralizmą nagrinėjamame sektoriuje, t. y. ar tai gali būti laikoma laisvę teikti paslaugas Europos Sąjungoje ribojančia priemone, pažeidžiančia SESV 56 straipsnį?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinum

- 12 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį, jeigu byla akivaizdžiai nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai arba jeigu prašymas, ieškinys ar apeliacinis skundas yra akivaizdžiai nepriimtinas, išklauses generalinį advokatą, Teisingumo Teismas bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.
- 13 Ši nuostata taikytina šioje byloje.
- 14 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką SESV 267 straipsnyje numatytas procesas yra Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimo priemonė, suteikianti Teisingumo Teismui galimybę pateikti nacionaliniams teismams Sąjungos teisės išaiškinimą, būtiną sprendimams pastarųjų teismų nagrinėjamosiose bylose priimti (žr., be kita ko, 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 83 punktą).
- 15 Prašymo priimti prejudicinį sprendimą turiniui keliami reikalavimai aiškiai išdėstyti Procedūros reglamento 94 straipsnyje, kuris prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui turi būti žinomas bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį ir kurio jis privalo tiksliai laikytis (žr. 2014 m. liepos 3 d. Nutarties *Talasca*, C-19/14, EU:C:2014:2049, 21 punktą; 2016 m. gegužės 12 d. Nutarties *Security Service ir kt.*, C-692/15–C-694/15, EU:C:2016:344, 18 punktą ir 2016 m. liepos 5 d. Nutarties *Ognyanov*, C-614/14, EU:C:2016:514, 18 punktą).
- 16 Teisingumo Teismas taip pat ne kartą buvo priminęs, jog iš Rekomendacijų nacionaliniams teismams dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo (OL C 338, 2012, p. 1) 22 punkto matyti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti „pakankamai išsamus ir jame turi būti pateikta visa reikšminga informacija, kad Teisingumo Teismas ir suinteresuotieji asmenys, turintys teisę pateikti pastabas, galėtų lengvai suprasti pagrindinės bylos faktines ir teisines aplinkybes“ (2015 m. rugsėjo 3 d. Nutarties *Vivium*, C-250/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:569, 12 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 17 Šiuo klausimu taip pat pažymėtina, kad, prašymuose priimti prejudicinį sprendimą pateikta informacija skirta ne tik leisti Teisingumo Teismui pateikti naudingus atsakymus į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimus, bet ir suteikti valstybių narių vyriausybėms ir kitoms suinteresuotosioms šalims galimybę pateikti pastabas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį. Teisingumo Teismas turi užtikrinti, kad ši galimybė būtų išsaugota, nes pagal minėtą nuostatą suinteresuotosioms šalims pateikiami tik sprendimai ar nutartys dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą kartu su vertimu į kiekvienos valstybės narės oficialiąją kalbą, tačiau nepateikiami nacionalinės bylos dokumentai, kuriuos prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas prireikus perduoda Teisingumo Teismui (žr., be kita ko, 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Base Company ir Mobistar*, C-1/14, EU:C:2015:378, 48 punktą ir 2016 m. liepos 5 d. Sprendimo *Ognyanov*, C-614/14, EU:C:2016:514, 19 punktą).
- 18 Kadangi prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra Teisingumo Teismo proceso pagrindas, būtina, kad nacionalinis teismas jame aiškiai nurodytų pagrindinės bylos faktines ir teisines aplinkybes ir pateiktų minimalius paaiškinimus dėl prašomų išaiškinti Sąjungos teisės nuostatų pasirinkimo priežasčių ir ryšio, kuris, jo manymu, egzistuoja tarp šių nuostatų ir jo nagrinėjamoje byloje taikomų

nacionalinės teisės aktų (žr., be kita ko, 2013 m. lapkričio 14 d. Nutarties *Mlamali*, C-257/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:763, 21 punktą ir 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *Safe Interenvíos*, C-235/14, EU:C:2016:154, 115 punktą).

- 19 Komisija, be kita ko, remdamasi teismo praktika, pagal kurią prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti atmestas kaip nepriimtinas, jeigu nacionalinis teismas Teisingumo Teismui nepateikia informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinos tam, kad šis teismas naudingai atsakytų į pateiktus klausimus (žr., be kita ko, 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Copydan Båndkopi*, C-463/12, EU:C:2015:144, 93 punktą), ginčija prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą.
- 20 Pastabose raštu ji pažymi, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą išsamiai aprašyti šalių argumentai, tačiau nepakankamai detalai apibūdinti Sprendimu Nr. 397/13/CONS operatoriams nustatytų pareigų pobūdis ir nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis siekiama apsaugoti konkurenciją ir pliuralizmą ir kurių veiksmingumas priklauso nuo pareigos pateikti IES laikymosi, bendra struktūra.
- 21 Komisija, be kita ko, nurodo, kad tik išnagrinėjus reikšmingas nacionalinės teisės nuostatas būtų galima suprasti konkurencijos ir pliuralizmo apsaugos, kurios siekiama renkant pagrindinėje byloje nagrinėjamus duomenis, priemonių turinį, tikslą ir darną.
- 22 Šiuo aspektu reikia priminti, kad tam, jog Teisingumo Teismas galėtų pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, šiame prašyme, be prejudicinių klausimų, turi būti pateikta Procedūros reglamento 94 straipsnio a–c punktuose nurodyta informacija.
- 23 Konkrečiai dėl šio straipsnio b ir c punktuose nurodytų reikalavimų, kad, pirma, turi būti pateiktas nacionalinių nuostatų, kurios nagrinėjamu atveju galėtų būti taikomos, turinys ir prireikus reikšminga nacionalinė teismų praktika, ir, antra, išdėstytos priežastys, paskatinusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantį teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir jo nustatytas ryšys tarp šių nuostatų bei pagrindinėje byloje taikomų nacionalinės teisės aktų, darytina išvada, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateikta informacija jų neatitinka.
- 24 Žinoma, jog vadovaujantis bendradarbiavimo idėja, kuria grindžiami nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo santykiai vykstant prejudicinio sprendimo priėmimo procesui, nesant tam tikrų išankstinių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo išvadų, prašymas priimti prejudicinį sprendimą nebūtinai pripažįstamas nepriimtiniu, jeigu, nepaisant šių trūkumų, Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į bylos medžiagoje esančią informaciją, mano galintis pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *CASTA ir kt.*, C-50/14, EU:C:2016:56, 48 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau taip nėra nagrinėjamu atveju.
- 25 Prašyme priimti prejudicinį sprendimą tik apskritai nurodytas su pagrindine byla susijęs teisinis pagrindas, tačiau nenurodytos pagrindinėje byloje nagrinėjamam ginčui taikomos konkrečios nuostatos. Iš esmės prašyme priimti prejudicinį sprendimą tik nurodyta, kad AGCOM priėmė Sprendimą Nr. 397/13/CONS iš dalies pasikeitus teisės aktų nuostatomis, kaip nurodyta šios nutarties 4 ir 5 punktuose, siekdama išplėsti pareigos teikti IES taikymą reklamos internete bendrovėms ir bendrovėms, kurių buveinės yra užsienyje.
- 26 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą nėra jokios informacijos apie vienos iš pareiškėjų, *Google Italy*, pareigą pateikti IES. Ši bendrovė teigia, kad nevykdo veiklos radijo ir televizijos ar leidybos sektoriuje, o tik teikia paslaugas kitoms *Google* grupės narėms ir negauna pajamų iš reklamos internete.
- 27 Be to, prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodytos nacionalinės teisės nuostatos susijusios tik su pareigos teikti IES taikymo išplėtimu reklamos internete operatoriams, kurių registruotos buveinės yra kitoje valstybėje narėje. Šiame prašyme aiškiai nenurodyti nei pareigos, kurios taikymo sritis išplėsta,

apimtis, nei turinys, t. y. informacija, kurią šie operatoriai turi pateikti AGCOM IES. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą, be kita ko, nenurodytos pasekmės, kylančios dėl AGCOM parengtos formos, kurią atitinkami operatoriai turi užpildyti ir kurioje nurodyta šių operatorių teiktina informacija.

- 28 Dėl pareigos pateikti IES įvykdymo tvarkos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės tik nurodo, kad IES yra „sudėtinga“ deklaracija, susijusi su „Italijos vartotojams teikiamomis paslaugomis“ ir „būtinai parengta pagal Italijos apskaitos standartus“.
- 29 Vis dėlto prašyme priimti prejudicinį sprendimą būtina nurodyti nacionalinių nuostatų, kurios nagrinėjamu atveju galėtų būti taikomos, turinį ir prireikus reikšmingą nacionalinę teismų praktiką, kad Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodytos suinteresuotosios šalys ir pats Teisingumo Teismas galėtų įvertinti nagrinėjamos pareigos atitiktį Sąjungos teisei, atsižvelgdami į jos pobūdį, turinį ir apimtį.
- 30 Nagrinėjamoje byloje, susijusioje su galima naudojimosi pagrindine laisve kliūtimi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nenurodydamas tikslios informacijos dėl nacionalinių nuostatų, kurios galėtų būti taikomos nagrinėjamu atveju, turinio, nesuteikė Teisingumo Teismui galimybės įvertinti šios kliūties buvimą ir apimtį ir prireikus veiksmingai išnagrinėti jos pateisinimą, be kita ko, jos proporcingumą.
- 31 Neturėdamas informacijos apie pareigos, kurios taikymo sritis Sprendimu Nr. 397/13/CONS išplėsta reklamos internete operatoriams, kurių registruota buveinė yra ne Italijos Respublikoje, o kitoje valstybėje narėje, apimtį, Teisingumo Teismas negali išnagrinėti, ar jos taikymas galėtų būti pateisinamas, todėl negali pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui naudingo atsakymo. Be kita ko, nors konkurencijos ir pliuralizmo apsauga neabejotinai yra privalomi bendrojo intereso pagrindai, kuriais remiantis būtų galima pateisinti laisvo paslaugų teikimo kliūtis, Teisingumo Teismas galėtų patikrinti, ar ir kiek šis sprendimas yra tinkamas ir būtinas juo užbrėžtam tikslui pasiekti, tik jeigu būtų pakankamai detalai aprašyta, kaip šio tikslo siekiama nurodytu sprendimu.
- 32 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus ir taikant Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį, reikia konstatuoti, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą akivaizdžiai nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

***Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija)
2015 m. balandžio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą akivaizdžiai nepriimtinas.**

Parašai.